

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYŰLEKEZETI LAPJA • 2012. MÁRCIUS XXIII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM

Eljövétel

„Az Úr családot ad a magára maradtnak.” Biztató bibliai szavak... Családok fogannak vérségből, kötelességből, szükségéből, igényből, és néha nagy szerencséjével szeretetből is. A család biztonság, sziklaszilárd alap, otthon, hogy legyen honnan elindulni és visszatérni... Egy hely ahová kötődünk, amit megőr-zünk az emlékezetünkben... A család halkuló, de soha el nem múló visszhang fülünkben és szívünkben... Elsárgult, fakó fényképek, melyekről ismerős, soha el nem felejtett arcok néznek ránk... a hely, ahonnan származunk és ahová végső nyugalomra visszavágyunk. Amit nehéz munkával építünk magunknak követ köre rakva... család... képek... emlékek... álmok. (Danielle Steel: Családi album)

Alig vonszolta magát a síkos, havas úton. Lábai meg-megrogyadoztak, éveit s a nehéz téli ruhát hordva és persze azt a néhány dermedt szilvaágot, mellyel a saját nyomát is felseperte maga után.

Már reggel óta valami lázas türelmetlenség, hirtelen világosság töltötte be szívét, mint aprócska házát a sűrű felhők mögül kibuggyant napsugár. Topogva tett-vett szűk konyhájában: fényesre törölgette a falat díszítő régi cserepeket, csuprokat, tányérokat. Felsikálta a szüette padlót – igaz csak úgy öregesen, lábával csúsztatgatva ide-oda a felmosórongyot.

A fagyos ágakat a kályha mellé rakta, hogy kissé megszáradjanak. Közben bevasporozta a tüzelő tetejét. Ennyi erőt régóta nem érzett öreg csontjaiban, még gémberedett tagjai is felengedtek, mint melegben a téli gallyak.

Régi, kérges Bibliájának lapjait is megtörölgette, elbeszélgetve a benne lakozó fényképekkel: fiával, lányával, unokáival. Hiába, ő már csak ezekkel az élettelen, kopott dolgokkal s halványodó emlékekkel maradt házikójában. Leült, hogy elővegye a dobozok tartalmát is, megsimogatva, csokolgatva a kedves arcokat a képeken. Nekik jó – jó soruk van ott, a messzeségben, az Óceánon túl. Az unokákat piciként őta nem is láthatta. Még élt az öreg, mikor utoljára erre jártak mindannyian...

Felhúzta jó meleg, bundás csizmáját, mit ajándékba küldtek a gyermekek, s kiment benne havat seperni. Nemsokára keskeny ösvény vezetett a kaputól, a tetőt szemébe húzó házig.

Fekete Réka: Várakozás

– Juli néném, tán csak nem palacsintát süttött? Mi ez a sürgölődés? – lepte meg kérdésével a szomszéd. Tán vendéget vár, anyókám?

– Várok, várok, mindig várok valakit. Majd egyszer el is jön értem – mondta motyogva s restelkedve.

Kicsit szégyellte, hogy ő ilyen árva. Be is tipegett hamar, kitérve a kérdések elől. Nem kellemetlenek a szomszédok, de más világban élnek: zajosak, zenével, étellel tele a házuk, jönnek-mennek a fiatalok. Az ő világa, az ő élete már odaát van – szokta mondogatni. Senki sem tudta, melyikre gondol: Amerikára, vagy csak egyszerűen a túlvilágra.

... Egy lapos cseréptábla helyezte az ízes és túrós palacsintákat, a kályha tetején hagyva a melegen. Leült az ágy szélére, kezét ölébe ejtve elbóbiskolt. Vagy csak várt?

Kint már megnyúltak az árnyak a lilás havon. Egy szarka szállt az udvar öreg fájára és nagy kerepelésbe kezdett. Megrettenve az ablakhoz sietett:

– Vendég jön – jegyezte meg magában babonásan.

Dobott még néhány ágat a tűzre, épp csak lobot vessen s világítson a félhomályban.

VERES PIROSKA

FOLYTATÁSA A 7. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Egy imahét margójára

„Mindannyian el fogunk változni, a mi Urunk Jézus Krisztus által.” (1Kor 15,51-58)

Legtöbb gyülekezetünkben már lezajlottak az imaheti alkalmak, és ahogy a tél dermettségében lelkünk megindulva, belső meditációra éhesen, lelki táplálékot talál, igyekszik ott lenni alkalomról alkalomra, ha lehetősége megengedi Jézus Krisztusa mellett. Emlékszem gyermekkoromra, amikor még tilos volt ezeket az alkalmakat tartani, mennyire óhajtották híveink, hogy erre sor kerülhessen, tömve voltak templomaink.

Mostanra azonban valami megváltozott, megritkulnak híveink, kiürülnek templomaink és elkedvetlenedve, emberi gyarló kifogásokra hivatkozva, sokan elmaradnak az istentiszteletekről. Vajon mi változott meg? Ha Krisztushívőnek nevezzük magunkat, akkor először magunkban keressük a hibákat. Biztos mi változtunk, elfáradtunk, kiégtünk, megkeményedett a lelkünk. Aztán megkérdezzük gondnokainkat, presbitereinket, hogy nyugodtan elmondhatják, ha valami gond van velünk. A válasz viszont semmi aggasztót nem jelez. Csak azt látjuk, hogy az eredmény elmarad. Még akkor is, ha jobbnál jobb igehirdetők jönnek, szebbnél szebb szolgálattal.

Az idős kollegáktól hallik a megállapítás, amely a régi időkre nyúlik vissza. Bezzeg a mi időnkben. Tolongtak az emberek az Isten háza felé. Igen, mondja egy másik idős kollega, de akkor az emberek szenvedtek, éheztek, sorba álltak, szomjúhozták az igazságot, s éppen emiatt éheztek és kívánták a lelki táplálékot, hogy értelmét lássák az életüknek és a reménységük megmaradjon. De akkor mi az, ami megváltoztatta az embereket? Egy dolgot biztosan leszögezhetünk, azt hogy Krisztus Urunk nem változott, csak a kísértő változtatott harcmódot. Amíg régen szeretettel érdeklődtünk egymás hogyléte felől, ma azzal utasít el legtöbb ember, hogy mi közöd hozzá, vagy miért avatkozol intim ügyeibe.

Lassan rádöbbenünk, hogy a kísértő éppen azzal próbál megvenni bennünket, amit kértünk, amit annyira akartunk. Annyira vágytunk olyanok lenni, mint a nyugatiak, jó-

NAGY SÁNDOR esperes

FOLYTATÁSA A 8. OLDALON

A Lélek csendje /2. Zilahi magyar sziget /3. Hogyan böjtöljek? /7.

„Mert mindenkinek akinek van, adatik és bővölködni fog, attól pedig, akinek nincs, még az is elvétetik, amije van. A haszontalan szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre: ott léssen majd sírás és fogcsikorgatás.” Mt 25,29-30

A Máté által leírt és szerkesztett örömhírben a 25. fejezet az utolsó nap eljövételére, eseményeire, annak helyes várására tekintő jézusi kijelentéseket foglalja össze.

A fentebb idézett jézusi üzenet az általunk talentumok példázatának nevezett igerészből való, a tíz szűz példázata után és az utolsó ítéletről szóló előtt olvasható – nem véletlenül. A tíz szűz példázata arra int, hogy legyünk készenlétben, maradjunk éberek a várakozásban, a talentumokról szóló arra tanít, hogy a hátralevő időt hasznosan töltsük, használjuk ki arra, hogy kapott talentumainkat a gazda vagyonának gyarapítására használjuk fel.

Gyakran hallunk panaszkodó, elégedetlen embereket, akik azt mondják magukról, hogy nincs sok mindenük, sem testiekben, sem lelkiekben, amijük van, az kevés, az szinte semmi, ezért nehéz az életük, szerencsétlennek, nincstelennek, szegénynek tartják magukat. Az ilyen ember elvárja, hogy mindent és mindent kapjon, noha nem dolgozott meg érte, noha meg sem érdemli, elvárja, hogy ugyanannyija legyen mint másnak, és legyen bővölködés éltében, de nem tesz ezért semmit, azaz az egyetlen talentumot is, lehetőséget is elássa. Az ilyen ember nem akarja észrevenni, hogy nem szegény, nem nincstelen ember, mert kapott Istentől, jó Gazdájától talentumot, mégha abból egyet is, és az az egy több a semminél, noha kevésnek tűnik, mégiscsak van, adatott, ezért az egyért sem dolgozott

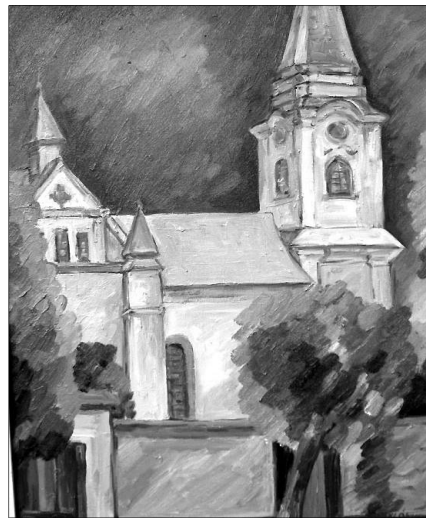
A LÉLEK CSENDJE

Mihez kezdesz talentumaiddal?

meg, hanem kölcsön kapta Istentől, ajándékba, szeretetből, jóindulatból.

Az egy talentumot is elásó ember lusta, még annyi fáradtságot sem vesz, hogy kamatoztassa azt az egy talentumot, hogy biztonságba tegye gazdájától kapott talentumát, inkább elássa, inkább „kivonja a forgalomból” azt, amit kapott.

Jézus szerint Isten azért adott az embernek talentumot, hogy azt használja, felhasználja a gazda ügyéért, nem azért, hogy magának megtartsa, hogy a gazdát elveszítse, őt megkárosítsa, hanem azért, hogy még tegyen hozzá, hogy legyen még több talentum belőle.

Miklós János: A belényesi református templom

Jézus tanítása szerint az, aki elássa kapott talentumát, életét, az visszaél gazdája bizalmával, szeretetével, jóságával. Nem hiába mondta Jézus azt, hogy aki azt mondja a saját talentumára, hogy az nincs, hogy az kevés, hogy az semmire sem való, semmire sem elég, attól az embertől Isten még azt az egyet is, amit kapott, azt is, amije volt, elveszi. Jézus kijelentése szerint aki hű szolgaként, bizalommal, örömmel használja fel gazdája ügyéért és gyarapításáért talentumát, földi életét, azt az egyetlent, annak Isten még ad talentumához talentumokat, lehetőségekhez lehetőségeket, szolgálathoz újabb szolgálatokat, aki azt mondja, hogy neki van, annak adatik, és bővölködni fog. Isten megjutalmazza hasznot hozó szolgáit, azokat, akik Őt szeretettel, bizalommal, örömmel szolgálják, akik buzgalommal munkálkodnak azon, hogy a meglévőhöz még tegyenek talentumokat.

Bőjti elcsendesedésben szánj időt arra, hogy átgondold kapott talentumodat, talentumaidat, mit kezdél velük, mit kezdhettél volna még velük, Isten vette-e el belőlük, adott-e újakat hozzájuk? Érdemes átgondolnod azt is, hogy Gazdádhoz miként viszonyulsz, szeretet-e még, hűséges akarsz-e maradni hozzá, bizalmát, jóságát nagyra értékeled-e még? Szolgálataidat el akarod-e ásní, vagy készen vagy arra, ha újakat kapsz, azt is hűségesen, buzgalommal teljesíteni akarod?

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

Törvény a tükörben

Mint minden intézményben, az Egyházban is vannak törvények, amik be nem tartása elsősorban nem az anyagi kártérítést helyezi előtérbe, hanem sokkal inkább a szellemi megújulást. Erre utal a *Heidelbergi Káté 85. kérdése*, ami így hangzik: *Mi módon nyílik meg és zárul be a mennyország a keresztyén egyházi fegyelem által? Oly módon, hogy Krisztus parancsolatából azok, kik jóllehet névleg keresztyének, de nem keresztyén tant és életet folytatnak, miután egynéhányszor atyafiságosan intést kaptak, de tévelygéseikkel és bűneikkel fel nem hagynak, az egyháznak vagy azoknak, akiket az Anyaszentegyház arra rendelt, bejelentetnek. És ha intésükre sem térnek meg, akkor azok a szent sákramentumoktól való eltiltás által kirekesztik őket a keresztyén gyülekezetből, és így Isten maga is kizárja őket Krisztus országából. De viszont, ha igazi megbábulást ígérnek és azt megbizonyítják, mint Krisztusnak és az egyháznak tagjai ímét visszafogadtnak.*

Dr. Victor János ezt nagyon egyszerűen fogalmazza meg a Kátéről szóló magyarázatában: „keresztyén gyülekezet”, ha komolyan veszi önmagát, mint Jézus Krisztusban hívő emberek közösségét, nem tűrhet meg a maga kebelében olyanokat, akik vagy maguk sem vallják magukat Óbenne hívő embereknek, hanem nyíltan „nem keresztyén tudományt vallanak”, vagy pedig csak a szájukkal vallják a keresztyén hitet, de „nem keresztyén életükkel” meghazudtolják ezt a hitvallásukat. Az a „nem keresztyén élet”, amelyről szó van, a bűneihez ragaszkodó, azokat sem meg nem bánó, sem ellenük küzdeni nem akaró élet. Ilyen életet „keresztyén” névvel folytatni fából vaskarika.” És ez nagyon igaz! Ne feledjük el, hogy az egyházi fegyelem gyakorlásakor mindig csak szeretettől vezetettve lehet eljárni. Ez maga után vonja, hogy „a kizárás ítéletére csak akkor kerülhet sor, ha már

minden egyéb orvoslási kísérlet kudarcot vallott.” Victor János megjegyzi: „A testnek beteg tagja a többi tag egészséges erejétől gyógyulhat meg a legjobban, és csak akkor metszhető le, ha már a többi tag egészségét is veszélyezteti gyógyíthatatlanságával. Mindenekelőtt bízni kell abban, hogy a gyülekezet tévelygő tagja ott, a gyülekezet kebelében nyerheti el a legjobb segítséget annak az igazi hitnek az elnyerésére, amely aztán az életében is megmutatja hatásait. Ezért nem szabad sietni a kitaszításával, sőt annál beljebb kell vonni az „atyafiságos” gondozás körébe.”

Mindig a legfontosabb dolog rebejjen szemünk előtt: a ház gazdája maga az Úr, és a kapu „kulcsait” csak az forgathatja, akinek Ő ad erre felhatalmazást. Nem rosszindulatból tanítja a törvényt, hanem tükröt helyez elénk. Amint Müller Péter írja: „A világ a tükröd. Téged mutat. Tudom, hogy nem szeretsz belenézni, én sem, de kell az önismeretünkhöz.”

ORBÁN LEVENTE

A református magyar oktatásért vállalják a hajnali ébredést és ingázást a szilágysági magyarok. A zilahi Wesselényi Kollégium 500 diákjának 85 százaléka vidékről jár az iskolába. A kollégium az egyetlen olyan erdélyi református intézmény, amelynek nincs saját épülete, ezért döntött úgy a Tiszántúli Egyházkerület elnöksége, hogy a február 17-én, Debrecenben tartott V. Református Jótékonyági Bál teljes bevételével idén a zilahi diákokat támogatja.

A partiumi Szilágycsallóterületen a Balogh család hajnalban ébred és készülődik iskolába, óvodába. Korán indulnak, hogy ne legyen akadály az előttük álló több mint húsz kilométer kanyargós, kátyús út, és időben megérkezzenek. Mindezt csak azért, hogy református magyar oktatásban részesüljenek a gyerekek. Nemcsak ennek a családnak ilyen mozgalmas a reggel, ugyanis a zilahi Református Wesselényi Kollégiumban tanulók nyolcvanöt százaléka vidékről jár be az intézménybe. A nehézségek ellenére a szülők mégis ingáznak. Így vannak ezzel Balogh Andrásék is, akik ha nehezen is, de vállalják a plusz anyagi megterhelést, „fontosabbnak tartom azt, hogy jó kezében legyenek a gyerekek, és ilyen értékvesztett világban valami biztosat adjon az iskola számukra”.

Óvodától érettségiig?

Ötszáz két gyermek és felnőtt jár a református intézménybe Zilahon, a legkisebb két és fél éves, a legidősebb tanuló pedig ötven esztendő. 2007-ben indították be az első óvodai csoportot, s ma már három csoportnyi gyermeket nevelnek. Két éve indult az elemi iskola, amiért a vezetőségnek meg kellett küzdenie, ugyanis a városban nem szívesen engedik, hogy újabb magyar osztályok kezdjenek tanévet. Idén az ötödik osztályt szeretnék beindítani, de a lehetőségek egyelőre csekélyek. Ha próbálkozásai révbe érnének, akkor lenne töretlen a református magyar oktatás a Kollégiumban.

A gimnáziumi oktatásnak viszont több évtizedes hagyománya van. A középiskola élvégzése után a diákok szakképesítést igazoló oklevelet szerezhetnek informatikából, teológiából és magyar nyelvből.

Szilágyi Barna három éve elsősorban a vallási nevelés miatt választotta az iskolát. Most az érettségi előtt egy évvel határozott elképzelése, hogy teológián tanuljon tovább.

A kollégiumban negyvennyolc távol lakó diák számára biztosítják a bentlakást. A tanulók szeretnek ott lakni a családi hangulat miatt. A tizenhét éves Soós Csenge így nyilatkozik: „Piroska néni (a pedagógusunk – szerk.) a második édesanyánk. Minden lépésünket tudja, kedves velünk és segít, ha valamilyen problémánk van. Olyan ez a közösség, mintha a családom lenne, annyira összenőttünk.”

A Református Wesselényi Kollégium az egyetlen olyan intézmény Erdélyben, ame-

Zilahi magyar sziget

Zilahi általános iskolások

lyik még nem kapta vissza az épületét. Az 1948-ban államosított, majd 1991-ben újra-indított kollégium célja az évszázados hagyományok folytatása, amelyeket a református oktatás-nevelés a XVI. századtól kezdődően kialakított Erdélyben. Pótolni szeretnék azt a hiányt, amit az elmúlt évtizedek okoztak a református nevelés területén.

1990-ben hónapokig a református templom kistermében szorongtak a diákok, majd különböző épületekben tanultak, szétszórva. Az 1991–92-es tanévben az 1-es számú városi líceumban kaptak helyet az osztálytermek. Az épülethez nem tartozik udvar és sportpálya sem, a tornaórákat egy arra kijelölt teremben tartják a testnevelők.

Szülői kitartás, kitartó adakozás

A Szilágyság Alma Matere mindennek dacára nagy népszerűségnek örvend a környék református lakosságának körében. Igaz, minden esztendőben az adakozók jóindulatától függnek, akik például biztosítják a tanterem felszereltségét, vagy a helyi elsős gyermekek iskolába szállítását. Így van ez idén is, amikor újabb három osztályt szeretnének beindítani, ugyanis szép számmal jelentkeznek. Kovács Irénke igazgató szerint érzik a szülők, hogy nem tantárgyat, hanem gyerekeket tanítanak.

„Sosem volt könnyű kisebbségben megmaradni, képviselni a nemzeti értékeinket és ma sem könnyű, de addig, amíg érezzük, hogy az egyház támogat minket, hogy a szülők bizalommal fordulnak hozzánk, hogy a támogatóink lelkesen és önzetlenül segítenek, addig erőseknek érezhetjük magunkat” – fogalmazott.

Három éve az esti tagozat mellett egy újabb felnőtteknek szóló tanítási forma indult el. Az úgynevezett „Második esély” tanulói azon felnőttek, magyar ajkú jelentkezők lehetnek, akik valamilyen oknál fogva nem

tudták befejezni elemi vagy általános iskolai tanulmányaikat. A második esély oktatásának helye egy Zilahtól 25 km-re fekvő magyar község, Szilágykraszna. Ide utaznak ki a tanárok saját költségükön, hogy az iskola által berendezett kis gyülekezeti teremben oktassák és neveljék a huszonhárom hátrányos helyzetű tanulót.

Új osztály, új kihívás

A településen a népszámlálási adatok szerint utoljára 1956-ban beszéltek többen a magyart, mint a román nyelvet. Azóta ez az arány nemcsak hogy megfordult, de napjainkban már csak minden hatodik ember szólal meg magyarul. Bogdán Zsolt esperes szerint a kollégium őrzi a református magyarság eszméit. Az esperes úgy véli, a hatóságokkal van probléma. „Egyházi képviselőként azzal tudok segítséget nyújtani az iskolának, hogy küzdök a hatóságok ellenállásával. Minden év eleje kirkusszal jár, mert nem akarnak osztályokat adni számunkra. Nagyon nehezen érvényesítjük az elképzeléseinket a román többségű testületekben” – tette hozzá az esperes.

Ósztól új kihívások előtt áll az iskola, újabb három osztály fogadására kell felkészülniük. Indul egy előkészítő csoport, egy első osztály és szeretnék beindítani az ötödik osztályt is, hogy óvodától érettségiig zavartalanul működjön az oktatás. Az utóbbihoz viszont számos engedélyt kell megszereznie az iskola vezetőségének, amely nem mindennapi küzdelmekkel jár.

A zilahi kollégium szellemi bástyája a térség magyar nyelvű közösségének. A támogatók és az iskola munkatársai hiszik, hogy a református iskolának meghatározó a szerepe az egész szilágysági magyarságra nézve.

Lelki erőgyűjtés az imádság házában

Imádkozni annyi, mint beszélgetni a Jőistennel. Aki imádkozik, annak lélegzik a lelke, őt éltető „lelki oxigénhez” jut. Aki imádkozik, az dolgozik is, jó kedvvel, örömmel, Isten dicsőítéséért, szeretettel. Aki szüntelenül figyel Istenre, képes Krisztus Lelke által igazán szeretni anyaszentegyházat, felebarátot.

Angliából, protestáns körből indult el, több mint száz éve, a keresztyének Krisztusban lévő egységének, a Krisztusban vallott egy alap jegyében, az ökumenikus egyetemes imahét szokása, melyet a partiumi és erdélyi magyarság még a kommunista Ceausescu-korban is megtartott, hol teljesen, hol kevésbé titkolva, az 1989-es temesvári forradalom után teljesen nyíltan és nyitottan tartjuk az utóbbi két évtizedben.

Kettős évforduló

Az idei esztendő az érmihályfalvai református egyházközség számára ünnepi év, kettős évforduló kötődik hozzá (ehhez kapcsolódva a Presbitérium Emléklapot bocsátott ki).

1542-ben az Érmihályfalván élő keresztyén, csak magyar, lakosság az 1517-ben Isten által elrendelt és kiválasztott szolgálai által elindított reformáció hatására az evangélium szerint reformált igaz hitet kezdték vallani. 1270-ből való Mihályfalva első magyar írásos feljegyzése, 1284-ben már a mai templom-dombon álló 7,3x14 m templomról írtak, ahol két pap szolgált. Noha tatár, török dúlta fel, égette le a templomot, mégis megmaradt Isten kegyelméből és kiválasztottan a keresztyén anyaszentegyház, megmaradt a templom-domb, ahol újra és újra építették, javították az Isten házát, az imádság hajlékát. Az Érmelléken mindig is nagy és központi gyülekezetnek számító magyar keresztyén anyaegyházközség 470 éve vallja magát az ősi templom-dombon az evangélium szerinti reformáció szükségességét, a szüntelen re-formálódást, visszaalakulást, változást és változtatást az Ige szellemében.

„Mihályfalva öreg temploma”

1892-ben fejezték be dédszüleink, ükszüleink, az akkor élő és szolgáló református hívő emberek, a csillagtornyos templom klasszicizáló stílusban való átépítését, általános renoválását. Hálásan emlékezünk mi, utódok, ma itt élők erre a hatalmas, maradó szolgálatra, a közös munkára, fáradozásra, a 120 éve vállalt áldozatra. 120 éve áll ebben az alakjában „ünnepi ruhájában” kimagaslóan és messzeláthatóan református templomunk, jelenlegi külső és belső formáját 120 éve nyerte el (a torony a második világháború miatt vesztette el eredeti pompáját. A debreceni Nagytemplom toronysisak-formáját viselte, de eredeti jellege megfigyelhető, az összekötő ifjúsági karzat pedig Trianon után hét évvel készült

el, 120 éve csak ez a rész hiányzott a belső bútorzatból). Ma már műemlék-jellegűnek nevezhető a református templom, Számadó Ernő érmelléki költő szerint „Mihályfalva öreg temploma”, mely alatt az ősi magyar nemzetszerető és nemzetharcos református Bernáth család kriptája van.

Január 29. és február 5. között a kettős évforduló jegyében szervezte meg a Presbitérium az imahétet. A reformátusság meghívta a helyi római katolikus, görög katolikus, ortodox gyülekezeteket (a baptisták

Gyermekek műsora az érmihályfalvai imahéten. A nyitónapon Rákosi Jenő érmelléki esperes hirdett igét

nem éltek a meghívással), hogy együtt örüljenek velünk, együtt imádkozzunk, együtt dicsérjük Istent, Krisztusban változzunk még krisztusibbakká. A gyülekezetek lelkészei az Ige üzenetét hozták el templomunkba, az imaheti program kijelölt témakörei alapján, a Jubilate Deo szívből dicsérte kórusénekével az Urat.

Otthonról haza

A Presbitérium hazahívta a Magyarországra áttelepült „gyermekait” is, mindenik el is fogadta a meghívást, Hella Ferenc Nagykanizsáról, Dérer Zsolt Putnokról jött szolgálni. Sajnos a zord időjárás miatt nem volt köztünk Pelláné Ábrám Anikó (Püspökladány) és Uszky Huba (Kadarkút), ők majd más időpontban fognak szolgálni. Rákosi Jenő, Székelyhídon szolgáló esperes, a nyitó-napon elhangzó igei vezérgondolatait bővebben és aktualizáltan fejtették ki estéről-estére a meghívott igehirdetők annak a 100-150 gyülekezeti tagnak, akik még a cudar idő ellenére is az Ige, a templom melegére és csendjére, a közös imádkozásra, éneklésre, szülőföldről elszármazó, de ide gyökerező szolgatársakkal való találkozásra vágytak. Jó volt Krisztusban együtt lenni.

Jó volt gyönyörködni gyermekeink, unokáink szívből jövő, lelkesedéssel előadott hitvallásaiban. Az énekek, az aranymondások, a népi köszöntők, a szavalatok, a furulya-hangok csak úgy csengtek-bongtak egy héten át „ünneplő templomunk-

ban”, lelkünket formálta, melengette, szívünk mélyéig behatoló üzenetük. Az Aranykapu óvodásait, a Bernáth Iskola diákjait, a vallásórásokat hallva megtelt szívünk örömmel és büszkeséggel, feltört szülőből, nagyszülőből, nevelőből, gyülekezeti tagból a hála, Isten ma is munkálkodik és formálja szívünket, gyülekezetünket, életünket. A furulyások és a gyermek-kórus tiszta hangja, IKE-tagjaink érett és kitartó üzenet-közvetítése, konfirmandusaink éneklése, jelenléte az érték-nélküli, lelkiileg kiüresedő, inkább rosszra változó világ csabításának viharában feledhetetlen élmény

maradt. A Presbitérium köszöni a felkészítő munkáját. A szeretetvendégségek alkalmával a Presbitérium, a Pálfi Ágnes Gizella Nőszövetség jókedvű adakozói szolgáltak, ahogyan presbiteri szolgálat volt a két művelődési előadás megtartása is. Megtapsztalhattuk, hogy ahol sok imádkozó ember együtt van, ott a szolgálat Isten áldása van. A Presbitérium számára ez a hét is lelki megerősítés volt, lelki erőgyűjtés az ünnepi év megszervezéséhez, az ideai nagy építkezés lebonyolításához.

Szentlelke által újjáformál

Imahetünkön Krisztus Urunk biztatott minket, az Ige-munkásait arra, hogy Igéje és Szentlelke által újjáformál, átförmál minket jobb tanítvánnyá, nem történelmi múlt és nem emberi elv a reformáció, hanem valóság, jelen, Isten elve. Isten, egyedül Igéje által, egyedül Krisztus által, egyedül a kegyelemből elnyert igaz hit által, át akar és át is formál valóságosan az Ő fiaivá, képviselőivé, melynek jutalmát végleg majd odaát és majd az utolsó napon nyerjük el. Az Evangélium, az Örömhír az, hogy Krisztus szeret meg mindig bennünket, itt is, most is, és ez re-formál minket arra az életformára, mely nem én-érdekekre, nem emberi gyarló érdekekre, hanem a mennyei világ érdekeire, a köz-érdekeire, a hittestvér-érdekeire épül, célja a földi házát Isten uralma alá vonni.

VISSZATEKINTÉS HÁROMSZÁZ ÉV TÁVLATÁBÓL (4.)

Rákóczi családi portrék

A Rákócziak és a román református egyház

1566 és 1582 között öt román református püspöke volt az erdélyi román református egyháznak. A reformáció szellemében ez az egyház román szertartási nyelvű egyház volt és lelkészei románul prédikáltak az Isten igéjét. Első románra fordított egyházi irataik még a XVI. században jelentek nyomtatásban. Ezek a világon az első románul nyomtatott könyvek. A magyar református egyházhhoz hasonlóan ebben az egyházban is megindult az anyanyelvi iskolázás, hogy a hívek tudják olvasni az egyházi irodalmat. Tehát félreértések elkerülése végett, ennek a református egyháznak nem volt célja a magyarosítás, sőt a román anyanyelvi iskolázást és könyvkiadást is ez hozta létre Erdélyben. Egyházilag pedig a román ortodox egyház akkori ósláv liturgiai nyelve helyett, amiből a román nép egy szót sem értett, románul folyt az istentisztelet.

I. Rákóczi Ferenc

Báthori István és Zsigmond fejedelemsége alatt 1582-től nem volt püspökük a román reformátusoknak, hiszen e fejedelmek célja a katolizálás volt. Rákóczi Zsigmondtól kértek püspökválasztási engedélyt a román reformátusok, aki megígérte, de a választás utóda idejére maradt. Báthori Gábor után ismét püspök nélkül élt a román református egyházkerület, 1643-ban I. Rákóczi György alatt választhattak püspököt ismét. Néhány román egyházmegye a román püspök igazgatása alatt állt, más román egyházmegyék pedig Geleji Katona István erdélyi református püspök közvetlen irányítása alatt, de a román püspök is az erdélyi püspöknek volt alárendelve. A román református lelkészek a magyar diákokkal együtt latin tannyelvű gimnáziumok és teológia elvégzése után lettek lelkészek. Kilenc román református egyházmegye létezett.

A Heidelbergi Kátét románul 1640-ben, 1648-ban és 1656-ban kinyomatták. Az Újszövetség románul 1648-ban jelent meg. Az Ószövetség fordítására már Apafi Mihály adott megbízást, de az soha sem jelent meg, megjelent viszont 1683-ban egy prédikációs kötet nyelvükön.

Báthori Zsófia és I. Rákóczi Ferenc

Somlyai Báthori Zsófiát (1629-1680) meggyőződése ellenére kényszerítették a Rákóczi szülők, hogy református hitre térjen. Ez volt a feltétele annak, hogy György herceg feleségül vehesse. Báthori Zsófiának sok szenvedést okozott és mérhetetlen bűntudatot, hogy elhagyta a hite szerint egyedül üdvözítő római katolikus vallást és kárhozatos eretnekké lett, sőt egyetlen fiát is eretneknek keresztelték. Rákóczi és felsővadász I. Rákóczi Ferenc 1645-ben született és 1676-ban halt meg. Noha 1652-ben az erdélyi rendek fejedelemmé választották, azt a következő évben a szultán is megerősítette, de II. Rákóczi György halála után szó sem lehetett arról, hogy a rendek és a szultán I. Rákóczi Ferenc fejedelemségét elismerjék, illetve utóbbi megerősítse. Anyjával együtt magyarországi birtokaikra költöztek, ahol Báthori Zsófia Kis Imre jezsuita szerzetes és egy Hedvig nevű lengyel apáca befolyása alá került. Előbb titokban, aztán 1661. augusztus 15-én fiával együtt nyíltan ő visszatért, Ferenc pedig áttért a katolikus egyházba és elkezdtek vezekelni. Eleinte csupán megszorító intézkedéseiket érezték birtokaikon a református és evangélikus egyházak, és a sárospataki kollégium, majd eljött hamarosan üldözésük időszaka. Az 1647. évi vallásszabadsági törvénnyel mit sem törődve, több magyarországi katolikus főúrhoz, főpaphoz hasonlóan, sőt azokon túl téve üldözték birtokaik protestánsait. Elkergették a lelkipásztorokat, sokukat bebörtönöztették és a templomokat, parókiaikat, iskolákat elvéve katolikus plébánost ültettek a nép nyakára. 1671-ben elvették a sárospataki kollégiumot, az a pataki nyomdával és a könyvtár egy részével bujdosni kényszerült.

II. Rákóczi Ferenc

Rákóczi és felsővadász II. Rákóczi Ferenc, 1697-től birodalmi herceg Borsiban született 1676-ban és a törökországi Rodostóban hunyt el 1735-ben. I. Ferenc választott erdélyi fejedelem és gr. Zrínyi Ilona fia. Néhány hónapos volt, amikor elvesztette apját. Katolikusnak született és nevelték, amire nagyanyja, Báthori Zsófia különös gonddal ügyelt. 1681-től Thököly Imre volt

II. Rákóczi Ferenc

mostoha apja, aki 1683-ban Bécs török ostromához is magával vitte. 1685-88 között ő is Munkácson volt, amikor Zrínyi Ilona hősiessé védte a várat a labancok ellen. A vár feladása után Bécsben elválasztották édesanyjától őt is és néniét is, őt jezsuiták nevelték. 1694-ben a bécsi udvar éberségét kijátszva feleségül vette Sarolta Amália hessen-rheinfelsi hercegnőt, akitől 3 fia és egy leánya született.

1700-ban kezdett szervezkedni egy magyar szabadságharc kirobbantása érdekében. A francia királlyal létesített titkos kapcsolatát futára árulta el, őt magát 1701. április 18-án elfogták és Bécsújhely börtönében halálos ítéletre számíthatott. Vele együtt más magyar előkelőségeket is letartóztattak. Bercsényi Miklós gróf a letartóztatás előtt Lengyelországba menekült. Rákóczi Ferenc felesége, miután minden szabadítási kísérlete hiábavalónak bizonyult, megszöktette férjét és Lengyelországba menekítette. Lengyelországból 1703-ban tért haza és 1711-ig vezette szabadságharcát. Ennek a szabadságharcnak elsőrendű oka a magyar alkotmány politikai sérelme, továbbá Erdély függetlenségének kivívása és családi jogán annak fejedelmi trónja megszerzése volt. Fontos külpolitikai érdek fűződött II. Rákóczi Ferenc erdélyi fejedelemségéhez. A független Erdély a Magyar Királyság alkotmányosságának őrévé válhatott volna újra, másfelől XIV. Lajos francia király 1644-45-ben szövetségese volt I. Rákóczi Györgynek és a linzi békét belefoglalták a 1648-ban kötött westfáliai békébe, amellyel a harmincéves háborút lezárták. II. Rákóczi Ferenc joggal számított arra, hogy XIV. Lajos megsegíti őt mint erdélyi fejedelmet, hiszen dédapja idejében garanciát vállalt Erdély függetlenségéért. Ezt XIV. Lajos király II. Rákóczi Ferenc idejében is érvényesnek tekintette.

MILYEN NYELVEN TANULJON A GYERMEK?

Magyarul vagy románul?

Kedves Szülő! Mielőtt döntene ebben a kérdésben, amely egy életre meghatározó lehet gyermeke számára, kérem, olvassa el, és gondolja végig alaposan, mi nekem erről a véleményem szülőként, tanárként, a hazai nyelvi helyzettel foglalkozó kutatóként.

A magyar nyelv még Romániában sem értékelenebb a románnál: a román a románok anyanyelve, a magyar a magyaroké. Akinek magyar az anyanyelve, annak az még értékesebb, fontosabb is minden más nyelvnél. Fontos és értékes, mert elődeink évszázadok alatt kiművelték, mindenre alkalmassá tették, amire az embernek szüksége lehet, amikor beszél, olvas vagy ír.

A román hivatalos nyelve az országnak, a magyar az ország legnagyobb kisebbségének nyelve, a mi nyelvünk. A Székelyföldön a legtöbben ezt a nyelvet beszélik, Erdélyben a lakosság 20%-a, azaz minden 5. ember. Mellettünk itt van Magyarország és itt vannak a többi Kárpát-medencei magyarok. A Kárpát-medencében éppen mi, a magyar anyanyelvűek vagyunk a legtöbben. Az pedig, hogy többen leszünk-e a jövőben vagy kevesebben, az is éppen szülői döntésenként múlik.

Országunkban a magyar nyelv használatának széleskörű, törvények által biztosított lehetőségei vannak éppen az oktatásban, az egyházak életében, a tudományos életben, a közigazgatásban, a közéletben. Fontos tudnia, hogy a magyar nyelvű oktatást, a magyar iskolákat a magyar állam és az erdélyi civil szervezetek is jelentősen támogatják ösztöndíjakkal, tanulmányi kirándulásokkal, anyanyelvi versenyekkel és táborokkal. A szorgalmas, tehetséges gyermekeket különösen.

Ha gyermeke a magyar nyelvet tanulta meg elsőként beszélni, akkor írni-olvasni is könnyebben megtanul ezen a nyelven. Az olvasással pedig megismeri ősei történelmét, a magyar irodalmat, mindannyiunk közös kincsét: a magyar kultúrát, szülei vallását. Az anyanyelv tanulása nem ér véget az elemi vagy általános iskolában, a középiskolai és egyetemi tanulmányok során válik magabiztossá, kellően gazdaggá.

Ha gyermeke ezen a nyelven tanul, gyorsabban, pontosabban szerzi meg ismereteit, és amit megtanul, az emlékezetében is inkább megmarad.

Igaz: itt a mi szülőföldünkön fontos a román nyelv megtanulása és ismerete is. Két nyelv még több lehetőséget biztosít újabb ismeretek megszerzésére, szakmák megtanulására. Arra is, hogy eligazodhassunk a mindennapi életben: a hivatalokban, az üzletekben, utazás közben. Igaz beszélni tudjunk szomszédainkkal vagy azokkal, akikkel találkozunk, megismerkedünk.

De ahhoz, hogy a gyermek megtanuljon románul, nem szükséges román tagozatra, román iskolába járnia. Azt saját szorgalmából és mindenütt magyar iskolában is megtanulhatja, és mindenütt gyakorolhatja. És a román nyelvet is nagyon jól meg kell tanulni: sokféle változatában: ahogy az utcán beszélnek, ahogy a könyvekben írják, ahogy a televízió közvetíti műsorait. Csak ez a mélyebb

és változataiban kiterjedtebb nyelvismeret válik igazán hasznossá, értékessé az életben.

A két nyelv ismeretének, a kétnyelvűségnek akkor van igazi haszna, ha mindkét nyelven magas szintű, és ha annak az alapja az anyanyelv: ahogy otthon beszélnek, és ahogy közös változatában a legtöbb magyar ember írja és beszél. Ez az ismeret, ennek mindennapos használata tarthat csak meg bennünket műveltségünkben, magyarságunkban. Ennek alapján, ehhez hozzáadva kell megtanulni, és használni a román nyelvet. És lehetőség szerint más nyelveket is.

Ha Önöknek, a két szülőnek különböző az anyanyelve, akkor a gyermek bizonyára párhuzamosan mindkét nyelven megtanult beszélni. Ilyen esetben az a jó, ha a gyermek a továbbiakban is megmarad mindkét nyelven. Ezt úgy lehet elérni, ha az egyik oktatási ciklust az egyik, a másikat a másik nyelven végzi. Még ilyenkor is jobb a magyarral kezdeni, az alsó tagozatra (I–IV. osztály) magyar osztályba íratni a gyermeket, hiszen ott a román órákon románul is megtanul írni-olvasni, és később nem okoz számára nagy nehézséget, hogy románra váltson. Ha viszont ezt kihagyja, már nem tud visszatérni a magyar nyelvű tráshoz, olvasáshoz.

Sok minden nem igaz abból, amit mások tanácsolnak, még ha jó szándékkal teszik is.

Nem igaz az, hogy aki románul tanul, jobban boldogul az iskolában és később az életben. Ellenkezőleg: tudományosan is igazolták, hogy a második nyelven nehezebb az előrehaladás az iskolában. A magyar nyelven való tanulásnak pedig javultak a lehetőségei, lényegesen megnöttek az esélyei: folyamatosan bővül a szakoktatás és a magyar egyetemi hálózat. Abból pedig senkinek nincs hátránya, ha tanulmányait végig anyanyelvén folytatja.

Nem igaz, hogy a magyar nyelv jelenti a terhet, egy tantárggyal többet az iskolában, megnövelve a heti órák számát, a vizsgák számát. Gyermekeink számára ez az a tantárgy, amellyel megalapozzák anyanyelvi műveltségüket, minden egyéb iskolai tanulásnak az alapja. A magyarok számára a román nyelv és irodalom jelenti a többletet, ezt azonban jó lehetőségnek kell tekinteni, és vállalnia kell minden Romániában élő magyar gyermeknek, éppen azért, hogy több lehessen, hogy semmi ne jelentsen számára akadályt.

Igaz viszont, hogy aki már kisgyermek korában román iskolába kerül, az sohasem tanul meg rendszeresen magyarul: nem fog tudni írni, kín lesz számára az olvasás.

Igaz viszont, hogy nehezebben boldogul majd más iskolai tantárgyakkal is.

Igaz viszont, hogy az eredeti magyar nyelvtudása is megkophat az idő múlásával, lassan azt is elfelejti, amit kisgyermekként megtanult.

Igaz viszont, hogy ebben a 2. nyelven kevésbé lesz magabiztos, egyéniségében is bizonytalanabbá válhat.

Igaz viszont, hogy a jobban ismert és beszélt 2. nyelv eltávolíthatja magyar rokonai-

tól, ismerőseitől, átvezetheti a másik nyelvet beszélők társaságába.

És igaz az is, hogy az új nyelv és az új kapcsolatok meggyengíthetik magyar tudatát: teljesen felcserélheti nyelvét, feladhatja magyarságát.

Mi tehát a nyeresége annak, ha gyermeke magyar nyelven tanul?

Teljes értékű ember lehet, megmarad a magyar nyelvben és a mi kultúránkban, magyarságában. Tökéletesen megtanulhat románul és más idegen nyelveken is. Szakmákat tanulhat, egyetemen tanulhat.

A magyar nyelvet szeretni lehet. A magyar nyelvet szeretni kell!

Mi történik, ha a román nyelvű tanulást választja?

Akkor is teljes értékű ember lehet, de számolni kell azzal, hogy eltávolodik a magyar nyelvtől, ő vagy gyermekei máll könnyebben cserélik fel magyar nyelvüket, vallásukat, nemzetiségüket a többségire, a románra.

Vigyázzon gyermekére! Most helyette dönt: döntsön okosan, döntsön felelősen!

PÉNTEK JÁNOS

GYURCSÓ ISTVÁN

Szlovákia

Az unokák megszületnek...

Az unokák megszületnek.

Az unokák sírnak,

az unokák járnak tanulnak,

az unokák beszélni tanulnak...

Az unokák, amikor jeles ünnepeken

körben állnak a nagyszülők

udvarán

nem értik egymást.

Az unokák a nagyszülőket sem értik.

„Gyöngyöm, virágom!”

Az unokák nem értik,

mi az a „Gyöngyöm” s

mi az a „virágom”.

Az unokák más nyelvű tájról jöttek

a nagyszülők udvarába,

ahol apjuk vagy anyjuk

tanulta az anyanyelv

varázsigtét.

Az unokák karikában állnak

a nagyszülők udvarán.

A nagyszülők sírnak!

A nagyszülők mosolyognak,

a nagyszülők madártejet főznek,

s a nagyszülők beszélni tanulnak

az unokák nyelvén,

hogy megértsék egymást.

A nagyszülők szíve kerek alma,

beleharaphatnak a más nyelvű unokák.

A nagyszülők szíve tiszta szoba,

ahol leülhetnek a más nyelvű

unokák.

De egyszer elfogynak a nagyszülők:

elfogy a kerek alma,

kihűlnek a tiszta szobák.

Az unokák nem tanulják meg a

varázsigtét,

és elfelejtik a világot.

TALLÓZÓ

Hogyan böjtöljek?

„Kedves lelkész! Még tart a böjti időszak, és én igyekszem is minél több alkalmon részt venni a gyülekezetben. A böjt számomra azt jelenti, hogy jobban figyelek Istenre. Kevesebbet nézem a televízió adásait, nem járok szórakozni ilyenkor. Jól is esik többet olvasgatni az ígét, és többet imádkozni. Álmélkodva tapasztalom, hogy sok hívő keresztény hat héten át tartózkodik a húsos ételektől, az alkoholtól, de még az édességektől is. Szeretném tudni, hogy ez hozzátartozik-e a böjti idő áhítatos megéléséhez? Van erre vonatkozó bibliai előírás?”

Kedves Bernadett! Leveléből kiderül, hogy helyesen értelmezi a böjti időszak üzenetét. Tisztában van vele, hogy ez a negyven nap hagyományosan a bűnbánatos előkészület ideje.

Nagyszerű lehetőség arra, hogy kiértelmezzük hitéletünket, hogy visszatekintsünk a megtett útra, hogy felismerjük és beismerjük: Urunk hűségesen vezetett bennünket annak ellenére, hogy mi hűtlenek voltunk hozzá. Gondolatban végigjárjuk Jézus passiójának állomásait, megrendülünk attól, hogy ez a temérdek szenvedés értünk történt. Isten mindent megtett a mi üdvösségünkért, így arccal Isten felé fordulva készülünk a feltámadás ünnepére.

Tény, hogy a sok számtítopezés, a tévé előtt fölöslegesen eltöltött órák, de még a túl bőséges étkezés is elvonja a figyelmünket, az energiánkat attól, hogy Urunkra tekintve megélhessük a böjti idő jelentőségét.

Megfigyelte már, Bernadett, hogy manapság mindenütt túl nagy a zsvaj? Elfelejtettük élvezni a csöndet, de különösen is az Isten előtti elcsendesülést. Olyan jó lenne, ha legalább böjtben el tudnánk hallgattatni minden zajforrást, ha nem hangoztatnánk folyton a saját igazunkat, ha hagynánk végre Istent beszélni! Számomra a böjt nem a „mit szabad és mit nem szabad” görcséről beszél, hanem éppen ellenkezőleg: az örömteli, a belső meggyőződésből fakadó kapitulációt jelenti Isten igazsága előtt. Gyönyörködést az ő törvényében és evan-

géliumában. Míg a maszabálban rejtegetni próbáljuk valódi arcunkat, addig a bűnbánati idő csodát tesz: álarcaink lemállanak rólunk Isten szentségének ragyogásában.

A legtöbb ember, ha a böjtre gondol, meggyőződéssel vallja, hogy az elsősorban egészségügyi célokat szolgál. A fogyókúra, a méregtelenítés vagy az emésztőrendszer tehermentesítése elképzelhetetlen böjt nélkül. Míg hatvan-hetven évvel ezelőtt a böjt kifejezés hallatán a többség nyomban vallási összefüggésekre gondolt, ma elsősorban tisztítókurák és wellnessprogramok jutnak eszükbe. Míg korábban természetes volt, hogy a bái szezón be kell, hogy fejeződjön a böjt beköszöntekor, vagy hogy ebben az időszakban nincs se lakodalom, se disznóvágás, és az embernek mellőznie kell a szórakozást, illetve az ingyenségek élvezetét, addig mára ennek a felfogásnak már csak kevés helyen találjuk nyomát.

A bibliai időkben a zsidó vallás gyakorlatához hozzátartozott a meghatározott napokon való böjtölés. De böjtöltek akkor is, ha nagy szomorúság érte őket, ha tanácstalanok voltak, és ezért útmutatást vagy figyelemzést vártak Istentől. A mózesi törvény csupán egyetlen böjti napot írt elő: az engesztelés napját (3Móz 23,27), de később más böjti napok is bekerültek az előírásokba. A jeruzsálemi szentély pusztulására böjttel emlékeznek meg az évfordulón, és purim ünnepét is böjt előzi meg (Eszt 4,3). Jézus kortársai, a farizeusok különleges, isteni jutalomra méltó cselekedetnek tartották az étkezéstől való tartózkodást. Ők hetente kétszer böjtöltek.

Jézus helytelenítette a képmutató és öncélú böjtöt (Mt 6,16–17), de jelentőségét mindenképpen felmutatta azzal, hogy nyilvános működésére böjttel készült elő (Mt 4,2). A böjtnek tehát semmiképpen sem szabad a vallásos buzgóság fitogtatásának eszközüvé válnia.

Miután az Újszövetségben sehol sem olvassuk azt, hogy az étkezésektől való távollmaradás kötelező érvényű lenne, ezért élhetünk vele úgy, mint áldásos lehetőséggel, de nem szükséges böjti áhítatunk alapjaként számon tartanunk. Semmit sem érne a lélek számára a testi böjt, hogyha a hústól távol tartanánk ugyan magunkat, de ezzel párhuzamosan nem figyelnénk életünk Urára. Ellenben megrendítően szép, amikor a hívő átéli, hogy az ige tápláléka, az Úrral az imádságban folytatott párbeszéd és a neki való szolgálat annyira megelégtette őt, hogy eszébe sem jutott étkezni (Jn 4,31–34).

Bernadett! További áldott nagyheti előkészületet kívánok Önnek az Úrral, olyat, amelybe annyira bele tud felejtkezni, hogy még éhségére sem emlékezik. (Evangélikus Élet)

ELJÖVETEL

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Egyszer csak valami autózúgás törte meg a késő délutáni csendet. Az apró ház előtt állt meg, s a szomszédától kérdezősködött egy fiatalos férfihang.

– Itt lakik Juli néni – hangzott a válasz.

Mire feltápáskodott, már a tornácra verte valaki lábáról a havat. Kopogott és nyikorogva magától megnyílt az ajtó. Mint ha a fia állt volna előtte, úgy húszéves korában. Széles válla, szálas termete eltakarta az ajtót. Csak nézte-nézte megtorpanva, kezét remegő ajkára szorítva.

Fekete Réka: Várakozás (II.)

– Mami, én vagyok Bálint. Magyar Bálint, a te unoka – mondta mosolyogva és átölelte a töpörödött anyókát.

A zokogástól alig tért magához. Élőben simogathatta finom arcát, erős fiatal kezét. Aztán elnézegette a szobában szétpakolt ajándékokat.

– Ennyi mindent hoztál nekem? Elég lesz életem végéig.

De nem sokat beszélgettek, csak nézték, szemmel is simogatták egymást, eszegetve a palacsintából közben. Sötét, hideg lett a szobában, mely mintha ősszebb húzódtott volna a fiatal vendég láttán. Együtt tettek a tűzre, jól megpakolták a rozoga kályhát, csak úgy dübörgött benne a láng.

– Mami, – kezdte Bálint a búcsúzást. Holnap jövök vissza. Reggel. Most megyek másik mami – mondta, miután még egyszer megölelte nagyanyját.

Még kiállt a kapuba integetni. Utolsó sugarait küldte a nap a házra, bevonva aranyba, glóriába. Kezét szeme elé tartotta, hogy még a kanyarig lássa.

S nem látta többé. Reggelre már odaát volt. Reggelre már kialudt szívében a szikra, akárcsak kályhájában a tűz. Megnyugodva, mosolyogva találták. Kisimultak arcán a ráncok, s fények jelentek meg keskeny homlokán.

✿ AZ IMA ÖSSZEKÖTÖTTE ÉLESDET SZÉKELYHÍDDAL. Az élesdi református gyülekezetben megrendezett egyetemes imahét kezdő vasárnapján Rákosi Jenő székellyhídi lelképásztor, érmelléki esperes volt az igehirdető. Az istentisztelet keretében szolgált a három hónapja alakult székellyhídi Hallelujah gyülekezeti énekkar.

A Székellyhídon tartott imahét záró istentiszteletén Dénes István Lukács élesdi lelképásztor hirdette Isten szavát.

CIAVONÉ LÉTAI ANDREA

Dénes István lelkészt köszöntik Székellyhídon

✿ NŐSZÖVETSÉGI MEGHÍVOTT. Január 30-án, az Élesdi Hozsánna Nőszövetség meghívására Lukács Piroska Angéla köröskisjenői lelkész nő hirdetette Isten Igéjét. Az istentiszteleten a nőszövetség szolgált verssekkel, énekekkel. (Élesden hagyomány, hogy az imahét hétfői napjára a nőszövetség hív igehirdetőt, illetve szolgál és vállalja a vendéglátást.)

KAJANTÓ LENKE elnök

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

létben, szabadságban élni, akár gyermekkorunkban, amikor nagyok akartunk lenni. S lám „kelet” után eljött a „nyugat”. Annyira vágytunk az új technikára, a modern, felgyorsult világ ütemére. Most már itt van! Minden sokszínű világával, csábító fényeivel és hangjával, de rideg valóságával. A technika úgy felgyorsította az életünket, hogy a modern autók suhanva mennek el templomaink mellett úgy, hogy azokat már észre se veszük. Dolguk van, sietnek, még vasárnap is dolgozni kell. S mivel itt sem elég munka, sem elég fizetség nincs, fiataljaink ugyanilyen gyorsasággal távolodnak nyugatabbra, egyre messzebb tőlünk.

Pedig próbálkoztunk itthon tartani őket, de mit tudtunk mi ígérni? S így sajnos bekövetkezett az, amitől tartottunk, elszakadtak a legfontosabb kötelékek, társ a társól, gyermekek az édesanyjuktól, szülők a gyermekeiktől. Megnyomorodtak ifjú családajaink. A gyermekeink, unokáink a szá-

✿ FELHÍVÁS - SZOMBATI-SZABÓ ISTVÁN SZAVALÓVERSENY. A Lugosi Református Egyházközség idén nyolcadik alkalommal rendezi meg a Szombati-Szabó István Szavalóversenyt április 28-án. Jelentkezni lehet: 1. Általános Iskolák I-IV. osztályos tanulói; 2. Általános Iskolák V-VI. osztályos tanulói; 3. Általános Iskolák VII-VIII. osztályos tanulói; 4. Középiskolák IX-XI. osztályos tanulói; 5. Középiskolák XII. és Egyetemi hallgatók; 6. Felnőtt és szépkorúak.

A benevezés feltételei: A jelentkezőknek egy szabadon választott Szombati-Szabó István verssel és egy magyar keresztyén-vallásos verssel kell készülniük. A versenyre nem hivatásos versmondók jelentkezését várjuk. Díjazás: minden kategóriában: I. díj - 300 RON, II. díj - 200 RON, III. díj - 100 RON, valamint a támogatók által felajánlott különdíjak és könyvcsoomagok.

Benevezés határideje: 2012. április 20. (űrlapok beérkezése). Benevezési díj: 25 lej.

Szombati-Szabó István verses kötet felől érdeklődni lehet a Lugosi Református Egyházközség lelkészi hivatalában.

Benevezési űrlap és bővebb tájékoztatás az alábbi címen igényelhető: PAROHIA REFORMATÁ LUGOJ - LUGOSI REFORMATUS EGYHÁZKÖZSÉG, str. Magnoliei u. Nr. 15 szám, 305500 - Lugoj - Lugos, jud. Timis - Temes megye, ROMANIA. Telefon / Fax: 004-0256-351103, mobil: 004-0788628750, e-mail: gallzoli@yahoo.com.

Támogatásokat és felajánlásokat hálás köszönettel fogadunk. Szeretettel várjuk a versenyzők jelentkezését.

mitógépek, információs világában „neteztetve, szörfölgetve” ismerik meg egymást. Megismerik az úgynevezett virtuális világot. Sajnos ez a változás nem éppen Krisztus irányú, s ezzel a világgal kell szembe nézni az Istenfélő, Krisztust-hirdető lelképásztorok, presbitériumoknak, egyházainknak. Nincs és nem is marad más fegyverünk, mint a Szentírás, nincs és nem is marad más támogatónk, mint Jézus Krisztus.

Ámbár a világ változhat, ütemét fokozhatjuk, elcserélhetjük valóságérzetünket, minden más virtuális dologra, mindezek ellenére egyvalaki ugyanaz maradt. Ő nem változott. Ő a Jézus Krisztus. Várja, hogy ezen a színes szemüvegen át, amit a világ helyezett a szemünkre, meglássuk a valóságot és abban meglássuk Őt. Isten azt akarta, hogy Jézus betöltse akarátát, Jézus azt akarja, hogy mi betöltsük kérését, várakozó szeretetét: „Jöjjetek énhozzám ti megfáradtak és én megnyugosztalak titeket.” Halljuk meg hívogató szavait, fogjuk meg átütött kezeit és bízzunk benne, hogy ereje, kegyelme, megváltó szeretete, ezeken az új próbatételeken is átvezet bennünket. Adja Isten, hogy így legyen. Ámen.

Imahetek képekben

Az ifjak szolgálata a margittai imahéten

Imaheti alkalom Szatmár-Németiben

A történelmi egyházak képviselői Várad-Olasziban

A székellyhídi gyülekezet kórusa Élesden

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221 - 0323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábian Tibor. Szerkesztőségi titkár - olvasószerkesztő: Babes Ardal Erika. Tördelőszerkesztő: Petrikó Ildikó. Külmunkatársak: Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Lőrincz Lóránd-Péter, Orbán Levente, Tóth Zsigmond. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovei (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, http://harangszo.blogspot.com. A terjesztés a lelkészi hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örvünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szentci Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.